

همه هوش و حواسم به تو بود
چتر خوشبختی تو باز نشد
نفسم سخت گرفت
قصه آغاز نشد

*

غم و اندوه تو شد بوته اشک
که می آویخت به دیوار دلم
بگذر از من ، بگذر از این دل دیوانه من
هوس نیست دگر بر تن بیمار دلم

*

تو که از آه دلت می شکنند
تکیه بر این همه ماتم زده ای؟
تکیه بر من که خودم غرق غم
دور تا دور مرا پردا ماتم زده ای!

*

هر شب از کوچ بن بست غمت می گذرم
تاب دیدار غمت نیست مرا
من همین جا ز غمت می میرم

طالقت اشك به آن چشم تربت نيست مرا

...